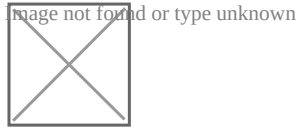

Τα διδακτικά ζητήματα που πραγματεύεται το Σχέδιο Διδασκαλίας (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2gq9bLf>]

Τα διδακτικά ζητήματα/προβλήματα τα οποία πραγματεύεται το εκπαιδευτικό σενάριο, αναφέρονται στην προσπάθεια που καταβάλλει και οφείλει να καταβάλλει η Εκκλησία (Ιεραποστολή – φιλανθρωπικό έργο) για την ενότητα όλων των ανθρώπων και την καλλιέργεια κλίματος αλληλοσεβασμού και αλληλοαποδοχής, υπηρετώντας το μήνυμα «Δικαίωμα στη Διαφορά». Χωρίς αμφιβολία η σύνταξη του σεναρίου στηρίζεται στην ανάγκη να πληροφορηθούν τα παιδιά ότι η Εκκλησία προσπαθεί και προσεύχεται για την ενότητα όλων των ανθρώπων, καθώς και στο να κατανοήσουν την αναγκαιότητα της συμβολής κάθε ανθρώπου στην επίτευξη της ενότητας όλων.

Να καταλάβουν επίσης ότι η χριστιανική θρησκεία θέλει όλοι οι πιστοί να είναι ενωμένοι και αγαπημένοι στην οικογένεια, στο σχολείο, στην κοινωνία αλλά και γενικότερα σε όλο τον κόσμο. Επίσης ότι η εκκλησιαστική καθολικότητα δεν είναι ούτε γεωγραφική, ούτε διεθνιστική, αλλά καθολικότητα του καινού τρόπου της ύπαρξης: όταν η ύπαρξη αντλείται όχι από τη θνητή φύση αλλά από τη ζωοποιό χάρη της αγαπητικής σχέσης με τον Θεό[167]. Άλλωστε στο εσωτερικό της χριστιανικής Παράδοσης υπάρχουν αρχές και αξίες όπως η οικουμενικότητα, η αποδοχή και ο σεβασμός του άλλου κ.α., που της προσδίδουν επίσης διαχρονική διάσταση.

Η χειραφετική διδακτική προσέγγιση μπορεί να αποτελέσει το θεωρητικό πλαίσιο στο οποίο θα βασιστούν σχέδια διδασκαλίας, όπως το συγκεκριμένο. Κατά τη σύνταξη και το σχεδιασμό, ενός τέτοιου σχεδίου διδασκαλίας οφείλει ο δάσκαλος να λάβει υπόψη του τα εξής δεδομένα: Πρώτον ότι η χώρα μας, όπως και άλλες χώρες, έχουν περάσει από την πολιτισμική ομοιογένεια στην πολιτισμική ανομοιογένεια. Ο αγώνας κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας είναι ένα από τα «φλέγοντα» θέματα που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες κοινωνίες. Στο πλαίσιο αυτό, είναι επιτακτική η ανάπτυξη της διαπολιτισμικής επικοινωνίας και η καλλιέργεια μιας ανθρωπιστικής παιδείας που θα δίνει προτεραιότητα στο σεβασμό της ετερότητας. Δεύτερον ότι η έρευνα έχει δείξει ότι το ίδιο το σχολείο είναι αυτό το οποίο αναπαράγει στερεότυπα.

Έχοντας λοιπόν ως πυξίδα τα παραπάνω, στόχος του εκπαιδευτικού είναι η υιοθέτηση διδακτικών πρακτικών που θα συμβάλουν στην ενεργοποίηση των μαθητών, οι οποίοι θα κατανοήσουν ότι ο σεβασμός στην ετερότητα πρέπει να ξεκινάει από τον ίδιο το χώρο του σχολείου. Όλες αυτές οι πανανθρώπινες αξίες είναι πολύ αόριστες και για να συνειδητοποιηθούν από τα παιδιά θα πρέπει και τα ίδια να τις προσεγγίσουν βιωματικά.

Το συγκεκριμένο σενάριο επιδιώκει να βοηθήσει τα παιδιά να αντιληφθούν πόσο δύσκολη είναι η επίτευξη της ενότητας μεταξύ των ανθρώπων και να καταλάβουν πόσο αναγκαία είναι η συμβολή του καθενός μας, προκειμένου η ενότητα να γίνει

πράξη στη ζωή μας. Στα πλαίσια εφαρμογής και υλοποίησης του σεναρίου στοχεύουμε στο να καλλιεργηθούν στη συνείδηση των παιδιών οι πανανθρώπινες αξίες της ισότητας, της δικαιοσύνης και της συλλογικότητας. Όλη η φιλοσοφία και η δομή του σεναρίου αποσκοπεί στο να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές/τριες ότι είναι πανανθρώπινη και επιτακτική η ανάγκη να ξεφύγουμε από το «εγώ» και να οδηγηθούμε στο «εμείς». Να σεβαστούμε τη διαφορετικότητα και να αγκαλιάζουμε όλους τους συνανθρώπους μας χωρίς διακρίσεις.

Μαθητές και μαθήτριες εργάζονται σε ομάδες υπό τη διακριτική καθοδήγηση και υποστήριξη του δασκάλου τους και στη συνέχεια κάθε ομάδα ανακοινώνει στην ολομέλεια της τάξης τα αποτελέσματα της εργασίας της και τα συμπεράσματά της, διαδικασία που εξυπηρετεί τις ανάγκες της ανατροφοδότησης και της αξιολόγησης. Η υλοποίηση αυτής της διδακτικής πρότασης, που στηρίζεται και στην αναζήτηση πληροφοριών στο διαδίκτυο για τους λαούς της γης και τις πανανθρώπινες αξίες που τους ενώνουν, συμβάλλει στην τροποποίηση στάσεων και συμπεριφορών, στην καλύτερη επικοινωνία και συνεργασία μεταξύ μαθητριών και μαθητών και στην καλλιέργεια ενός κλίματος αλληλοσεβασμού και αλληλοεκτίμησης. Επίκεντρο του ενδιαφέροντος, κατά τη συζήτηση στην ολομέλεια, σίγουρα είναι τόσο η ενίσχυση των διαδικασιών ανταλλαγής ιδεών και απόψεων, όσο και η βιωματική προσέγγιση του θέματος εκ μέρους των παιδιών. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι μαθητές συζητούν και μεταφέρουν στην ολομέλεια τις σκέψεις και τις προτάσεις τους, σχετικά με το ποιες πρωτοβουλίες θα μπορούσε να πάρει η τάξη, έτσι ώστε να βοηθηθούν παιδιά που υποφέρουν και να γίνει ο καθένας τους όπως είπαν «μικροί Σαμαρείτες».

Κατά την εφαρμογή του εκπαιδευτικού σεναρίου, δίνεται η δυνατότητα στο δάσκαλο να διαπιστώσει ότι αν και όλες αυτές οι πανανθρώπινες αξίες είναι πολύ αόριστες για να συνειδητοποιηθούν από τα παιδιά, γίνεται μια πολύ ουσιαστική προσπάθεια να τις προσεγγίσουν βιωματικά. Κάθε δάσκαλος αισθάνεται ιδιαίτερα ευτυχής όταν διαπιστώνει ότι μέσα από τον προβληματισμό, το γόνιμο διάλογο, την αναζήτηση της πληροφορίας και της γνώσης, με τη συμβολή της δυναμικής των ομάδων και τη διευκόλυνση που παρέχει η χρήση των ΤΠΕ, τα παιδιά καταλήγουν ομόφωνα στη διατύπωση της ανάγκης να γίνεται σεβαστή η διαφορετικότητα, να στηρίζουμε τους συνανθρώπους μας και να τους αγκαλιάζουμε χωρίς διακρίσεις.

Κατανοούν επίσης ότι η ορθή διαπροσωπική σχέση έχει ως προϋπόθεση την ισοτιμία και την ενότητα, όπως κι ότι ο άνθρωπος μέσα από την αυτοπροσφορά και την αυτοθυσία βρίσκει ακέραιο τον αυθεντικό εαυτό του. Έτσι οι μαθητές μαθαίνουν ότι τα μέγιστα και πρωτεύοντα του βίου προϋποθέτουν δεσμούς που

αναδεικνύουν τόσο τη μοναδικότητα του προσώπου, όσο και την κοινότητα της ζωής[168]. Σε σχέση προς την αρχή του προσώπου κατανοείται και η αρχή της αλληλεγγύης, καθώς ο άνθρωπος δεν είναι πρόσωπο σε σχέση προς το εγώ αλλά σε σχέση προς τους άλλους[169].

(συνεχίζεται)

[167] Χ. Γιανναρά, «Έθνος, Λαός, Εκκλησία», σελ. 17-20, στο Σύναξη 48 (1993), σελ.17.

[168] Στ. Φωτίου, « Η θεολογική διάσταση της προσχολική αγωγής», στο διαδικτυακό τόπο <http://ekpedeftikos.com/index.php?id=2592> (ημερομηνία ανάκτησης: 28/3/2013).

[169] Α. Νικολαΐδη, Κοινωνική ηθική (Αθήνα: Εκδόσεις Γρηγόρη 2009) σσ.33-40.